

Tre pensjonstall som er verdt en kamp

30 - 65 - 66

Opptjeningstida for full pensjon må ikke være høyere enn 30 år. Sånn er det i offentlig sektor i dag. Sånn vil vi fortsatt ha det.

Om du går av med førtidspensjon, så skal du fra 65 år ha full utbetaling som om du hadde stått til 67. Ingen avkorting. Sånn er det i offentlig sektor i dag. Sånn vil vi fortsatt ha det.

Pensjonen din (fra 65 år) skal være på minst 66 prosent av sluttlønna di. Ingen avkorting. Sånn er det i offentlig sektor i dag. Sånn vil vi fortsatt ha det.

Kapitalismens grunnleggende mystikk

Kapitalismens grunnleggende mystikk: hvordan en krone, ved å ligge stille

en periode av tid, føder en tiøring ved siden av seg – for eksempel: Du setter

som reklamert står kr 20 000 inn på høyrentekonto

i en av våre største banker. Etter seks år kan du gå i banken og få utbetalt

kr 35 532. Spørsmålet er nå: Fra hvem er de 15 532 norske kroner tatt?

Fra *Elg*, av Jan Erik Vold, 1989
Gjengitt med forfatterens tillatelse

På 1. mai, på LO-kongressen og ellers:

Forsvar dagens offentlige pensjons- ordninger!

B-Postabonnement

LEDER

Bjørn Tore Egeberg
faglig leder i Rødt

LO-kongressen

Årets LO-kongress vil vise om LO velger å være en uavhengig fagbevegelse eller et vedheng til Arbeiderpartiet. I den siste tida har Roar Flåthen kommet med flere uttalelser som ikke lover godt i så måte. Men Flåthen er ikke en kongress aleine.

Det er mange saker der de fagorganiserte trenger et LO som våger å gå mot regjeringa og AP. Dette er tre av dem:

Tjenestedirektivet. LO krevde norsk veto, hvis ikke regjeringa kunne garantere at direktivet ikke ville føre til økt sosial dumping. Rødt mener at garantiene LO har fått, ikke holder. Nå får kongressen vurdere Stoltenbergs uttalelser.

Kvinnepott i lønnsforhandlingene i offentlig sektor. Likelønnskommisjonen har avdekket at lønnsforskjellene bare øker, og har anbefalt kvinnepott som virkemiddel for å heve kvinnelønna i offentlig sektor. Sannsynligvis vil mellomoppgjøret være ferdig når kongressen åpner, uten at det har blitt tilbudt noen kvinnepott. Hva vil kongressen mene?

Uførepensjon. Regjeringa forbereder å erstatte uførepensjonen med en midlertidig uførestønad. For virkelig å krydre reformen, foreslås det samtidig at lavtlønte som blir uføre, skal få mindre å leve av enn det de får i dag. Fattige uføre med barn mister mest. Det ser ut som Dag Terje Andersen vil gå inn for forslaget. Saken er utsatt flere ganger. Vil LO tørre å gå mot svekkingen av uførepensjonene?

Rett til arbeid!

Med og uten hijab!

Regnværet dempet ikke humør og kampvilje 8. mars i Oslo:

Rett til arbeid! Med og uten hijab!

– LO må jobbe for kvinners rettigheter

Julia Banda Rasmussen jobber som divisjonshovedverneombud i Posten. Hun er opprinnelig fra Zambia, har bodd i Norge i 21 år og vært fagorganisert i 19 år. I mai 2009 representerer hun LO i Oslo på LO-kongressen. Julia er organisert i Norsk Post- og Kommunikasjonsforbund.

Marit Kvamme

– Du skal delta på LO-kongressen for første gang. Hvilke forventninger har du?

– At jeg får innsikt i hva LO bidrar med både nasjonalt og internasjonalt. At jeg får mulighet til å påvirke beslutninger som er viktige for det norske samfunnet, for arbeidstakere generelt, for kvinner spesielt og særlig for innvandrerkvinner.

– Hvilke saker mener du er viktige å fremme på LO-kongressen?

– At det er arbeid til alle og gode arbeidsforhold. Innvandrere må få tilbake gratis norskopplæring, for det vil åpne dører til arbeidslivet for mange. Innvandrere må få hjelp til å få godkjent sin utenlandske utdanning og få oversatt dokumenter. Dette vil synliggjøre deres kompetanse og kan gjøre at flere blir innkalt til intervju.

Klima

– LO må også sette klima på dagsorden, og ta med situasjonen for fattige land i klimaspørsmålet. I tillegg er jeg opptatt av sosial dumping og av arbeidstidsordninger. Det er viktig å bevare normalarbeidsdagen.

– Hvorfor er det viktig at innvandrerkvinner deltar i fagbevegelsen?

Julia Banda Rasmussen (Foto: Privat)

– Man får hjelp og informasjon om rettigheter og plikter. Og så er det solidaritet – man kjemper sammen med andre kvinner over hele verden mot undertrykking. Fagbevegelsen er kjernen i solidaritetsarbeidet og må jobbe for kvinners rettigheter både nasjonalt og internasjonalt.

Språk

– Hvordan kan en legge til rette for at flyktninger og innvandrere blir en

naturlig del av norsk fagbevegelse?

– Brosjyrer må oversettes til flere språk og spres i de miljøene der folk finnes. Man må møte folk der de er, og være tydelige på hva fagbevegelsen kan bidra med, som for eksempel bedre levekår for innvandrerkvinner.

De som alt er i arbeid, må man prøve å verve som tillitsvalgte. Disse kan være brobyggere til innvandrermiljøene.

Spør kvinnene

– Hva er viktig for at innvandrerkvinner skal få en tydelig plass i norsk arbeids- og samfunnsliv?

– Tilbud om gratis norskopplæring. Og så vil jeg at det norske samfunnet skal spørre disse kvinnene: Hva kan du bidra med? Hva må til for at du skal være aktiv deltaker i samfunnet? Problemet er at de blir ikke spurt. Man må invitere til samtale og skape dialog.

Jeg kjenner også til innvandrerkvinner som ikke får lov til å jobbe, og som ikke får ta på seg verv som innebærer reiser. Noen menn lager barrierer for kvinnene. Mennene må skoles, og her har også fagbevegelsen et ansvar.

– Organiser deg!

Mandana Yousefi er 24 år og jobber som minoritetsrådgiver i IMDI (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet). Hun kom til Norge fra Iran som treåring. Mandana er organisert i NTL og skal delta på vårens LO-kongress, der hun er delegat fra LO i Oslo.

Marit Kvamme

– Hvorfor er du fagorganisert?

– I min daglige jobb hvor jeg er i kontakt med unge, forteller jeg hvor viktig det er å kjenne til sine rettigheter. Derfor var det helt naturlig for meg å fagorganisere meg, nettopp for å få kjennskap til mine rettigheter som arbeidstaker.

– Hvilke saker mener du er viktige å fremme på LO-kongressen?

– Miljø- og klimaspørsmål er veldig viktig, fordi det også haster. Skal vi klare å gjøre noe med de globale klimautfordringene, er vi nødt til å handle nå! Norge er et land som faktisk har ressurser til å sette i gang en rekke tiltak, men her må man tenke helhetlig og langsiktig.

Den stadig økte globaliseringen bringer nye utfordringer, og fagbevegelsen må jobbe for at det blir satt et større fokus på ILOs retningslinjer i forbindelse

med internasjonale handelsavtaler og regelverk, rettferdig handel, samt kjempe mot sosial dumping.

Andre viktige saker er arbeid til alle, trygge tilsetningsforhold, likestilling og lik lønn.

Beskyttelse

– Hvorfor er det viktig at innvandrerkvinner er fagorganisert?

– Fagbevegelsen kjemper for trygge tilsetnings- og arbeidsforhold. Vi vet at det er flere kvinner som jobber ufrivillig deltid, og at spesielt kvinner med innvandrerbakgrunn kommer dårlig ut, når det gjelder å skaffe seg fulltidsarbeid og fast ansettelse. Fagforeningen din kan beskytte deg ved eventuell diskriminering, gjentatt nedprioritering ved lønnsforhandlinger og nye tilsetninger. Å være organisert gir en form for trygghet.

Stolthet

– Hvordan kan fagbevegelse

Mandana Yousefi (Foto: Privat)

sen legge til rette for at flyktninger og innvandrere blir en naturlig del av norsk fagbevegelse?

– Den norske arbeiderkulturen og fagbevegelsens posisjon i Norge er veldig spesiell. Mitt inntrykk er at dette har bidratt til å skape en stolthet hos arbeidere og arbeidstakere. Fagbevegelsen har faktisk kjempet og vunnet flere slag og jobber stadig for forbedring av arbeidstakeres rettigheter, økt innflytelse, likestilling og solidaritet.

Kvinner og menn med innvandrerbakgrunn kan ha

veldig ulik oppfatning av hva fagbevegelsen representerer, og kanskje til og med føle at de går bak ryggen til arbeidsgiver dersom de organiserer seg. Det er viktig å informere om hva det betyr å være fagorganisert. Fortelle at det handler om mye mer enn bare lønnsforhandlinger eller hjelp dersom man er i konflikt med arbeidsgiver. Gi informasjon om medlemsgoder som LO-favør og mulighetene for kursing. Man får også mulighet til å bli kjent med flere og utvide nettverket sitt.

**Bli medlem
av Rødt!**

Grasrotopprør for offentlig pensjon

– De offentlige tjenstepensjonene skal fortsatt utgjøre minst to tredeler av sluttlønnen, de skal fortsatt gjelde fra 65 år, og opptjeningstida skal fortsatt være 30 år.

Johan Petter Andresen

Det er de sentrale krava som vi stiller ved årets mellomoppgjør, sier Stein Asthøy, talsperson for *Forsvar offentlig pensjon* og leder av Sosiale institusjoners forening i Oslo.

– Stortinget vedtok i 2005 å innføre den nye folketrygda. Målet er å spare staten for 20 prosent av pensjonsutgiftene i 2050. Samtidig vedtok Stortinget at avtalefesta pensjon (AFP) og de offentlige tjenstepensjonene skal videreføres.

Ved tariffoppgjøret i fjor ble AFP endra til det verre og vil ikke lenger være en tidligpensjon. I tariffoppgjøret i år skal de offentlige tjenstepensjonene tilpasses nedskjæringene som Stortinget har vedtatt. Den økende motstanden på grunnplanet i fagbevegelsen retter seg både mot stortingsvedtaket og for et best mulig resultat i tariffoppgjøret.

Fra fattig til rik

Den nye folketrygda innebærer at de som har de dårligst betalte og tyngste jobbene og lavest levealder, skal finansiere langt bedre pensjoner for dem som er høytlønte, har lettere jobber og høyest levealder! Dessuten skal vi miste en samordningsfordel, noe som vil senke pensjonen med 3–4 prosent for de fleste. For å si det enkelt: kokka og reinholderen skal subsidiere presten og arkitekten. Dette er det stikk motsatte av den gamle folketrygda.

Hvem tjener 280 000 i 30 år?

– En sentral del av pensjonsspørsmålet er også AFP i offentlig sektor?

– AFP er svært viktig, særlig for de lavlønte. Den løsinga som man fikk i privat sektor i fjor, kan vi ikke ha i offentlig sektor. Den vil innebære at 30–50 prosent av Fagforbundets medlemmer ikke vil ha lov til å gå av på AFP når de er 62 år. Du skal ha tjent bortimot 280 000 kroner i 30 år for å få lov til å gå av med AFP når du er 62 år. En modell som straffer dem som må gå av tidlig er ikke til å leve med. Dette gjelder altså særlig dem med lavest lønn, tyngste yrker og kortest levealder.

Helt enkelt kan man si at dersom staten skal spare 20 prosent av sine pensjonsutgifter, og de som kan jobbe lenge skal få AFP på toppen av sin alderspensjon, må pengene tas fra noen, det kan bare hentes fra dem som skal få redusert pensjon, dem med for liten inntekt, dem som ikke klarer å stå i de hardeste yrkene fram til de er 67, og langtidsutdanna som ikke klarer å oppnå 40 års opptjening.

Kampstemning

– Tror du at dere vil greie å forsvare de offentlige tjenstepensjonene i år?

– Jeg er optimist. Det er voksende kampstemning på grasrota. Det har blitt avholdt møter om offentlig tjenstepensjon i foreninger og klubber over hele landet, mange steder har foreninger gått sammen om slike møter på tvers av hovedsammenslutningene.

Boka *Mye å miste* har solgt i

Stein Asthøy

tusenvis av eksemplarer. Dette betyr at kunnskapsnivået blant de ansatte er langt bedre enn tidligere, og mange vil kunne avsløre de store bløffene om at pensjonsreformen er et gode.

Vi har enormt sterke motkrefter. Finanskapitalen presser på for en privatisering av pensjonene. Dessuten angripes pensjonene gjennom privatisering og anbudsutsetting av offentlig sektor.

Vår kamp for fortsatt brukbar pensjon er også viktig for resten av fagbevegelsen. Bare dersom vi kommer ut av dette oppgjøret på beina, trur jeg det er mulig å få tatt opp igjen de usosiale ordningene som blir gjennomført i privat sektor.

Dette er helt enkelt et oppgjør vi må vinne.

66 prosent fra 65 år

Det aller beste med dagens offentlige tjenstepensjon er at også de som ikke holder i arbeidslivet lenger enn til 62 år, kan gå over på tjenstepensjon ved 65 år.

Rødt nytt

Sjøl om de har gått av med en ikke alt for god tjenstepensjon, kan de da gå over på 66 prosent av sluttlønnen. Det holder med 30 års ansettelse i det offentlige.

Det aller verste med alle modellene som det partssammensatte utvalget for offentlig tjenstepensjon (OfTP-utvalget) har lagt fram, er at de som er utslitt ved 62 år, nå skal trekkes i pensjon for å dekke opp for høyere pensjon til dem som har en jobb å bli gammel i.

Mens de som går av ved 62 år, fratas en fjerdedel av pensjonen sin, så får de som går av ved 70, like mye i pensjon (100 prosent!) som de hadde i lønn.

Det skyldes at alle pensjoner skal være såkalt nøytrale. Det betyr at du skal ha utbetalt like mye i pensjon i løpet av livet om du går av ved 62 år eller 67 år. Hver krone du tar ut før 67, anses som et forskudd på den pensjonen du skulle hatt seinere i livet. Du betaler din egen førtidspensjon.

Det er helt uakseptabelt å godta ei slik ordning. Den er slett ikke nøytral: Den tar fra de slitne, oftest lavtlønte med lav utdanning og gir til dem som har en jobb å bli gammel i, oftest høytlønte med høy utdanning. Den fører til at svært mange rett og slett ikke får lov å gå av ved 62 år, og at enda flere gjøres til minstepensjonister.

Krav:

1. 30 års opptjening i offentlig sektors pensjonskasser skal – som i dag – gi rett til minst 2/3 av sluttlønn i pensjon.
2. Ved tidlig pensjonering (fra 62 år) skal garantien om 2/3 av sluttlønn slå inn ved fylte 65, som i dagens ordning.
3. Ingen føringer for tariffoppgjøret i 2010, som kan ødelegge muligheten for å bevare full tjenstepensjon ved uførhet og avgang ved særaldersgrenser.

Blodig urettferdig pensjonssystem

Johan Petter Andresen

Ei sentral side ved pensjonsreformen er at man skal kunne opparbeide pensjonspoeng så lenge man jobber, også etter pensjonsalderen og at alle år skal telle (ikke bare de tjue beste som nå). Den «pensjonskapitalen» du dermed har tjent opp rett til, får du utbetalt med like store beløp så lenge du lever.

Det som avgjør hvor

mye du får per år, er forventet levealder for ditt årskull. La oss tenke oss at du har tjent opp rettigheter tilsvarende en pensjonsformue på 2 millioner. Du går av ved 67 år, og forventet levealder for ditt kull er 79 år. Da forventes du å leve i 12 år til. Så deler vi 2 millioner på 12 år – og får 166 666 kroner i året.

Men hva hvis du går av ved 62 år? Da har du tjent opp færre pensjonspoeng,

og dermed mindre enn de 2 millionene. Kanskje 1,8 millioner. Men i tillegg skal denne «pensjonskapitalen» fordeles på 17 år, fordi du jo går av tidligere. 1,8 millioner delt på 17 er lik 105 882 kroner i året.

Dette er blodig urettferdig, fordi ulike yrkesgrupper ikke lever like lenge. I følge Statistisk sentralbyrå forventes en kokk å bli 71,1 år gammel. En prest forventes å bli 81, en arkitekt

80,6, en reinholder 71,4.

Altså de som har de minst slitsomme jobbene og den høyeste lønna, lever lengst. Kokka og reinholderen vil hente ut ni år mindre av pensjonskapitalen «sin». Likevel får de atskillig lavere pensjon de åra de lever. Samtidig vil de nok ofte være blant dem som er glad for å kunne slippe å jobbe etter å ha passert 62 år.

Regn ut pensjonen din sjøl!

Pensjonskalkulatoren til Gunnar Rutle hjelper deg:

http://www.utdanningsforbundet.no/UdfTemplates/Page_____55761.aspx

Magnus Marsdal:
MYE Å MISTE
Ei bok om offentlig sektors pensjon

Bestill fra
post@manifest.no

Tiden er kommet:

For en kraftfull boikott av Israel!

Kristin Øren er sjukepleier og har tidligere bodd og arbeidet i Gaza i mange år. Siden 19. januar har hun vært i Gaza som representant for Norwac (Norwegian Aid Committee) for å kartlegge hva som trengs av hjelp framover i den statlige helsetjenesten. I dette brevet til Rødt nytt forteller hun om situasjonen til den krigsherja befolkninga i Gaza. Hun viser også hva en våpenhvile betyr.

Israel har holdt grensene til Gaza stengt siden juni 2007, og det har ført til en katastrofal forverring av den økonomiske og humanitære situasjonen. 1,5 millioner mennesker er nektet grunnleggende rettigheter, inkludert bevegelsesfrihet, rett til arbeid, helse og utdanning.

I mer enn to år har det vært full stopp i import av bygningsmaterialer gjennom Israel. Siden 10. desember 2008 har Israel iverksatt et omtrent totalt forbud mot import av drivstoff til Gaza. Minst 10 prosent av befolkningen mangler strømforsyning, mens resten har store begrensninger. Denne styrte politikken hadde utarmet Gaza, som var på grensen til sammenbrudd, da det israelske angrepet satte inn den 27. desember i fjor.

Våpenhvilen i fjor

Israelske myndigheter har hele tiden forklart angrepet med behovet for å forsvare seg mot de stadige rakettangrepene fra Gaza. Grafen her, som baserer seg på israelske kilder, viser tallet på palestinske raketter som ble skutt mot Israel hver måned i 2008. Perioden med våpenhvile strakk seg fra 19. juni og til 4. november, da Israel effektivt fikk satt en stopper for den ved å drepe minst seks Hamas-aktivister. Israel visste da selvsagt hva som ville skje i etterkant, og som forventet ble raketter igjen aktivert fra Gaza.

Den kortvarige våpenhvilen var forbausende effektiv når det gjaldt å redusere både angrep og tap på begge sider. FNs spesialrapportør for menneskerettigheter i de palestinske områdene, Richard Falch, sier i sin rapport av 17. mars at den palestinske siden med få unntak, overholdt våpenhvilen,

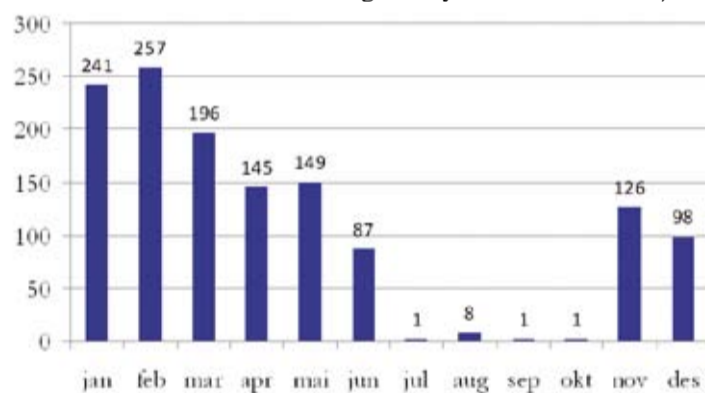
mens Israel unnlot å oppfylle kravet om å heve blokaden av Gaza. Israel på sin side utførte målrettede henrettelser og voldelige og ulovlige provokasjoner, mest betydelig ved luftangrepet 4. november 2008.

Palestinerne må ha samme rett

Israel har, gjennom skiftende tider, vist at de ikke ser sammenhengen mellom egen sikkerhet og palestineres rett til selvbestemmelse. En varig fred må sikre palestinerne samme rett som israelere har til fri bevegelse, utdanning og arbeid, og til å velge sine egne representanter i frie og demokratiske valg. Det internasjonale samfunnet må respektere palestineres valg på samme måte som de respekterer israelernes valg, uavhengig av om de liker valgresultatet eller ikke. Israel må respektere internasjonal lov og oppfylle FN-resolusjonene knyttet til palestinakonflikten.

Et internasjonalt press

Selv har jeg liten tro på at Israel vil komme palestinerne i møte på dette, uavhengig av hvilke innrømmelser som gjøres fra palestinsk side, og de diplomatiske prosessene har så langt ikke båret særlige frukter for palestineres sak. Konklusjonen fra min side blir derfor at det nå må legges et betydelig press på Israel fra hele det internasjonale samfunnet, USA inkludert. Alt annet enn boikott har vært prøvd. Nå er derfor tiden kommet til en kraftfull boikott av Israel, samtidig som de må stilles til ansvar for sine krigsforbrytelser.

Raketter fra Gaza inn til Israel i 2008

Åpninger for mat

Selv om folk flest overlever, kan man knapt kalle det å leve. Men kreativiteten er stor, her kan man koke suppe på spiker for å si det sånn. Tunnelene til Egypt sørger for de mest nødvendige dagligvarene. Hadde det ikke vært slik, ville det ha manglet matvarer, sjampo, vaskepulver og bleier etc.

Men tunnelene sørger også for å forsyne området med diesel og bensin, sigaretter, sminke, mopeder og frosent kjøtt. Det sies at de til og med har slept levende kyr og sauer gjennom for å slaktes under Eid el Adha (offerfesten).

Resultatene av Israels jernring

Stengningen har ført til at prisene har steget enormt. Bankene mangler likviditet, noe som fører til at folk som har arbeid heller ikke får utbetalt hele lønna si. Det er forbudt å overføre

En familie nord på Gazastripen som sitter ved siden av sitt ødelagte hus. Du kan også se det nye huset de har satt opp etter å ha samlet sammen noen brukbare mursteiner og tepper.

penger fra utlandet til Gaza. All lokal industri er ødelagt, og andelen personer uten arbeidsinntekt har aldri vært høyere.

Terres des Homme rapporterer om et økende antall barn og unge med under- og feilernæring samt alvorligere grad av anemi blant gravide. Folk hjelper hverandre så langt de makter, men konsekvensene av stengningen blir mer og mer dramatiske for hver dag som går.

Fortsatt får Gaza ikke inn vindusglass, noe som forhindrer reparasjon av alle de vinduene som ble ødelagt under bombingene. Bygningsmaterialer kommer heller ikke inn, så gjenoppbyggingen av Gaza vil forbli en drøm i det fjerne, så lenge Israel opprettholder jernringen rundt Gaza. Selv om noen hjelpesendinger kommer inn, dekker de langt fra behovene som er.

Og folk er lei av hjelpesendinger og almisser, de vil ha frihet og mulighet til selv å sørge for seg og sine.

Skribenten sammen med en palestinsk familie i Raffah. Barna turte ikke å sove på rommet sitt om natten, men sov sammen med foreldrene.

Solidaritet i nord

Gaza er Tromsøs vennskapsby.

Tromsøaksjonen for Gaza ble starta av Tromsø kommune våren 2008. Aksjonen er en innsamlingsaksjon og en informasjonskampanje om forholda i Gaza.

Pengene som samles inn, vil gå til finansiering av proteser og rehabilitering av barn og unge i Gaza, både fysisk og kulturelt. Organisasjonen består av frivillige og har ingen utgifter.

Pengestøtten går uavkortet til solidaritetsarbeidet.

Bruk konto 4776 15 98593.

Les mer: www.tromso-gaza.no/aksjon/

Kommunestyret i Vågan i Lofoten

har vedtatt en skarp uttalelse til støtte for Palestina og med krav til Israel.

Konklusjonen: «Kommunestyret i Vågan ber norske myndigheter legge press på Israel for å akseptere palestinsk selvstendighet, åpne Gazas grenser, betale for gjenoppbyggingen, rive muren på Vestbredden og etterkomme FN-resolusjonene om tilbaketrekking fra okkuperte områder.

Vågan (...) bevilger 10 000 kroner til Tromsøaksjonen for Gaza. Denne aksjonen har som formål å samle inn penger til finansiering av proteser og rehabilitering av krigsofre i Gaza.»

Uttalelsen ble vedtatt med stemmene fra Rødt, SV, Ap, Sp og et flertall av Høyre. Hele Frp, KrF og Venstre stemte mot. Bevilgninga til protesteverksted gikk igjennom mot to stemmer fra Venstre og KrF.

Innsiden av det nye huset. (Alle foto: Norwac)

Fra Zaytoon i Gaza der det er satt opp en teltleir. Kvinnene jeg snakket med, fortalte om de vanskelige sanitære forholdene, samt at de manglet alt utstyr for å lage mat. Barna hadde mistet skolebøkene og ranslene sine, men gutten i forgrunnen hadde fått ny sekk da skolene startet igjen. Det var ikke tilfelle for alle på det tidspunktet (i februar).

– Norge har forrådt tamilene

Norge er med i giverlandsgruppa for Sri Lanka sammen med USA, EU og Japan. I februar oppfordret Norge på vegne av gruppa, tamiltigrene om å overgi seg. Tamiltigrene har meldt at de

ønsker våpenhvile. Regjeringa i Colombo sier nei. Tigrene sier at en ensidig kapitulasjon fra tamilenes side, vil føre til etnisk rensing. Tamilene er sviktet av Norge.

Fra 8. mars i Oslo

Gabriel Edwin Rosario

Norge, på vegne av giverlandsgruppa, inviterer med sin uttalelse i realiteten verden til å lukke øynene for et pågående folkemord. Det er ikke blitt stilt noen garantier eller blitt opprettet noen overvåkingsmekanisme mot folkemord. Det er heller ikke gitt noen advarsler mot srilankiske myndigheter eller til verdenssamfunnet. Det er ikke en seierssikker srilankiske statsleder som kommer med denne anmodningen, men et land med fredsbygging og humanitært engasjement som sitt varemerke – Norge.

Brødre og søstre

Tamilene vet om at det ikke finnes selvfølgheter i politikken. Likevel støttet tamilene Norge fullt ut og ga helhjertet støtte til Norges fredstilrettelegging på Sri Lanka. Har ikke Norge skjont at LTTE (frigjøringstigre) består av tamiler? De aller fleste internflyktninger som har kommet i kryssild er søster, bror, mann, kone, far, mor, slektninger, venner og naboer av LTTE-soldater. Det er utenfor enhver tvil at det er sterke, historiske, velbegrunnede årsaker og frykt som ligger til grunn for at de sivile vegrer seg for å reise til områder kontrollert av regjeringsstyrkene. Historier om vold, voldtekter, bortføringer og drap på tamiler i de regjeringskontrollerte områdene er ikke noe nytt.

Når fredstilretteleggeren på vegne av giverlandsgruppa anmoder LTTE om

å gi fra seg våpnene, ber de tamilene om å gi fra seg den siste sikkerhetsgarantien de har mot å bli fullstendig utslettet som folk.

Folkemord uten vitner

Etter seks år med fredstilrettelegging kastet regjeringa i Colombo ut Norge i januar 2008, sammen med de nordiske våpenhvileobservatørene. Observatørene ble ikke erstattet med andre overvåkingsmekanismer som for eksempel FN. Norge pakket sammen og dro, uten å gi sikkerhetsgarantier til tamilene.

Senere ba regjeringen internasjonale medier og utenlandske hjelpeorganisasjoner om å dra. Det var ingen høylydte protester verken fra norske myndigheter eller giverlandsgruppa. Utestenging av nøytrale vitner var en godt planlagt informasjonsblokkade og forberedelse til en massiv utsulting av og drap på tamilske sivile.

Hevn eller ansvarsvegving?

Våpenhvileavtalen mellom den srilankiske regjeringen og de tamilske frigjøringstigre (LTTE) ble undertegnet i februar 2002. Giverlandskonferansen som ble holdt i Oslo i 2002 og i Tokyo i 2003 utviklet seg til å bli et sikkerhetsnett for den nyvalgte konservative regjeringa. Colomboregjeringa fikk hjelp til å hindre en ny krig, hjelp til å fornye et skadeskutt forsvar, stabilisere landets økonomi og fikk internasjonal bistand for å bygge opp regjerings-

kontrollert område. Mange land, som USA og Norge, bidro sterkt til å styrke regjeringa.

Forhandlingene kom ikke videre, fordi de fleste punktene i våpenhvileavtalen ikke ble fullbyrdet. De militære bodde fortsatt i tamilenes boliger. Skoler og offentlige bygninger ble brukt som kaserne. Normalisering av det sivile liv, et av de viktigste punktene i våpenhvileavtalen, ble langt fra oppfylt. Valgresultater viste også at flertallet av den singalesiske befolkningen ikke ønsket å videreføre våpenhvileavtalen.

Press mot giverlandsgruppa

Giverlandsgruppa ble etter hvert fraværende i fredsprosessen.

Bombing av barnehjem, drap på tamilske politikere og journalister, bortføringer og drap på sivile tamiler fikk ingen oppmerksomhet fra giverlandene. De kom heller ikke med noe fordømmelse. Etter massive demonstrasjoner verden over, mot blodbad og folkemord på tamiler, våknet giverlandsgruppa.

Sviktet

Norge ber, sammen med de tre aktørene i giverlandsgruppa LTTE om å forhandle med overgriperen for å redde de sivile. For å si det på en annen måte: ofrene for et folkemord blir anmodet om å gå til drapsmennene for å bli spart for et blodbad. Det burde ikke overraske noen at tamilene sier at de er

blitt sviktet av Norge.

Anmodningen om å overgi seg er simpelthen et tragisk og uakseptabelt forslag. Tamilene er igjen blitt overlatt til seg selv. LTTE blir av de fleste tamilene oppfattet som en garanti mot etniske rensing.

Tamilene mangler en talsperson

De fleste politiske partier av betydning i Norge har vært i regjeringsposisjon under våpenhvileperioden i Sri Lanka. Ingen av dem kommer trolig til å innrømme konsekvensene av deres beslutning om å være giverlandsgruppas nikkedokke.

Det er et akutt behov for å få til en ny våpenhvileavtale på Sri Lanka.

Tamilene mangler en talsmann innenfor maktens korridorer på Løvebakken. De partier og politikerne i Norge som tamilene trodde på, har sviktet dem. Av hensyn til konflikten i Sri Lanka og i solidaritet med folk i andre land som er i en lignende situasjon som tamilene, bør man begynne å stemme utradisjonelt. Neste stortingsvalg nærmer seg. La våre stemmer bli hørt også inne på Stortinget.

FATTIG OG RIK

Arbeidsløshet i prosent

Norge	2,7	Storbritannia	6,3
Russland	8,1	Tyskland	7,3
Spania	11,3	Frankrike	8,3
USA	7,6		

Kina har 150 millioner arbeidsløse på landsbygda, og et ukjent antall i byene (oppgis ikke).

I Norge er det 67 446 helt ledige pr februar 2009. Ledigheten blant kvinner 2 %, blant menn 3,3 %.

Kilde: Nav og nettavis

Oljefondet

Statens Pensjonsfond – utland (oljefondet) tapte 23,3 prosent på porteføljen i 2008, 633 milliarder kroner. Fondet ble tilført 384 milliarder fra statskassa.

Markedsverdien på fondet skal visstnok være 2275 milliarder. I hvert fall mener Kristin Halvorsen at dette markedet f.t. eksisterer. Ved utgangen av 2009 skal fondet ha vokst til 2793,6 milliarder kroner, ifølge prognosen.

Fondets sjef, Yngve Slyngstad, fikk utbetalt over 11 millioner i bonus for innsatsen. 9 av 10 ansatte i fondet fikk bonus, beløpene er hemmelige. Den tiende fikk kanskje aksjer i tyske banker ...

Kilde: www.norges-bank.no

Perspektiv

«Finanskrisa kommer til å pågå i beste fall to–tre år til, i verste fall opp til 12 år til,» sa økonomiprofessor Erik S. Reinert i et foredrag 19. mars. Han spådde videre at det i løpet av noen måneder blir et totalt kollaps i Baltikum, men følger for hele EU-Øst og dermed Tyskland og Østerrike. Bankene i Østerrike har lånt ut euro tilsvarende hele landets BNP, det meste østover.

Sitatet

Nobelprisvinner Joseph Stiglitz, *Guardian* 5. desember 2008:

«Å senke skattene for de fattige og øke støtten til de arbeidsløse og samtidig øke skattene på de rike kan stimulere økonomien, redusere underskuddet og redusere ulikhet.» Tilsluttes. Men det var formodentlig ikke slik tenking han fikk Nobelprisen for ...

for

Erling Folkvord står på 1. plass på Rødts Oslo-liste ved stortingsvalget til høsten.

Han sier i en kommentar til situasjonen på Sri Lanka: – Rødt skal på Stortinget og kreve at den norske regjeringa anerkjenner tamilenes sjølråderett!

Frå Bergen til Stortinget

Lone Lunemann Jørgensen er 20 år, stortingskandidat og revolusjonær. Kva tyder revolusjonær?

Jorun Gulbrandsen

Rødt nytt spør: – Kva er det du vil?

– Eg er revolusjonær fordi eg må! Kvar einaste dag kjem det prov på prov på at kapitalismen har utspelt rolla si.

Eg vil ha vekk kapitalismen. Eg ønskjer at folk lager eit samfunn der pengar og produksjon vert brukt planmessig til beste for fleirtalet, ikkje for å gjere dei få rikare. Så enkelt kan eg seie det.

Sosialisme er eit kjent ord på dette.

Kva er gale?

– Kva er så gale med kapitalismen?

– Arbeidsfolk sine behov vert i større og større grad setne til side til fordel for kapitalistane sine behov. Eit fersk døme er at pensjonane no skal bli dårlegare for dei fleste, slik at tusenvis av menneske i frykt for framtida vert pressa til å lage private pensjonsavtalar med bankar og forsikringselskap.

Sjukehusa vert drivne etter marknadsøkonomiske prinsipp, og kollektivtrafikken blir lagt ut på anbod.

Alt dette er døme på sosialdemokratisk praksis. Det same er det når eit samrøystes storting vedtek å sende pengar og soldatar til Afghanistan for å redde restane av USA sin mislukka utanrikspolitikk – sjølv når fleirtalet i Noreg ikkje er samd.

Alternativet

– Korleis kunne det ha vore?

– Vi kunne hatt likeløn, sekstimars arbeidsdag og gratis helsebehandling for alle – om vanlege folk hadde fått vere med å bestemme! Det er det største problemet med systemet vi lever i i dag – at beslutningane som vedkjem oss alle, vert tekne over hovuda på oss.

Og eg har tru på at folk kjem til å kjenne dette meir og meir på kroppen etter kvart som krisa i økonomiskrid stadig fortare

framover. I heile landet er det varsla permitteringar og oppseiingar. Det er folk krisa i kapitalismen går ut over.

Det finst eit alternativ: Eit samfunn utan kapitalistisk styrt økonomi!

Mange som kjem inn!

– Men kvifor skal du på Stortinget for å styre det kapitalistiske Norge?

– Ikkje for å styre, men for å stø og bidra til oppøra, dei store og dei små! Når vi endeleg kjem inn på Tinget, er det ikkje berre Rødt som blir representert i stortingssalen, men også aksjonskomiteane mot nedlegging av lokalsjukehusa, miljørørsla som ikkje vil leite etter meir olje, kvinnene i omsorgsyrka som kjempar for likeløn.

Det vil også gjelde EU-motstandarane som kjempar med nebb og klør mot alle moglege direktiv EØS trer ned over hovuda på oss, dei som vil ha

Lone Lunemann Jørgensen står på 2. plass på Rødt si liste i Hordaland til stortingsvalet. Ho vil bli varamedlem for Torstein Dahle på Stortinget. Lone er 20 år og yrkesskuleelev på byggfag. Ho vert lærling til hausten. Ho har no deltidsjobb i busselskapet Skyss, og ho er varamedlem i helse- og opplæringsutvalet i Hordaland fylkesting.

norske soldatar heim frå Afghanistan, dei som vil at Noreg skal stø palestinarane og ikkje Israel, dei som kjempar mot ny, stor fattigdom som pensjonist.

Med Rødt er det mange som endeleg får ei røyst på Stortinget. Ei røyst som legg fram deira

forslag og stør kampen dei fører. Å vere på Stortinget er berre å føre klassekamp på enda ein arena.

www.raudt.no/valg/

Bergensere mot oljeboring i nord

I Bergen er det nå stifta et lokallag av Folkeaksjonen Oljefritt Lofoten og Vesterålen.

Odd Arild Viste

Det er mye som tyder på at dette blir en bred og sterk allianse, som vil kunne bidra til å gjøre dette til en av de viktigste sakene i valgkampen. Havområdene utenfor Lofoten og Vesterålen er noen av verdens mest sårbare havområder med unike fiske- og fuglebestander. Alle statlige miljøinstanser fraråder sterkt utvinning av olje og gass i disse områdene.

Vågard Erdahl Nyaas fra styret i folkeaksjonen, en av innlederne på stiftelsesmøtet, stilte spørsmål om at saken i tillegg kan ha betydning for Norges klima- og energipolitikk i et videre perspektiv. Han tror at saken kan bli et veiskille i valget mellom fortsatt satsing på fossilt brensel eller på alternative energikilder.

Du kan bli medlem i Folkeaksjonen og bidra til underskriftskampanjen.

Se www.lofotaksjonen.com.

Oslokandidatene

Foto: Ingar Steinholt

Erling Folkvord har representert RV og Rødt i Oslo bystyre fra 1983. Han satt på Stortinget fra 1993 til 1997. Jobber i Rusmiddeletaten.

Elin Volder Rutle er jordbruksøkonom og har blant annet jobba i Utviklingsfondet. Hun er spesielt opptatt av kvinnekamp, miljø og nord/sør-spørsmål.

Bjørnar Moxnes er student og gruppeleder for Rødt i Oslo bystyre. Han har brei erfaring, spesielt fra antikrigsarbeid og elevkamp.

Victoria Rweikiza jobber som sosialarbeider og er medlem av oppvekstkomiteen i Grorud bydelsutvalg. Hun har lenge vært med i Kontaktutvalget mellom innvandrere og myndigheter og har leda Tanzaniansk forening i 10 år.

I 2005 mangla Rødt et par hundre stemmer på å komme inn på Stortinget fra Oslo.

Med stemmene fra kommunevalget i Oslo i 2007 (14 131 stemmer) ville Rødt kommet inn på Stortinget.

FRA TOPPEN AV ET TRE

Jo mindre vi er sammen ...

En av de yngste i toppen har lenge hørt våre forargede ytringer mot dette og hint her ovenifra. En dag var begeret fullt, og den vesle gnageren spurte inkvisitorisk; er det overhodet noe dere er for?

Tja, for og for ... Vi så på hverandre og skrapte litt i barken. Vi er da for mye, vi ... Etter en stunds stillhet var det en som sa: Jeg er for stillhet! Jeg elsker lyden i et rom hvor det ikke er folk eller tv.

En annen fulgte begeistret opp: Jeg er for lyden av fred og ro; suset av en hendig maskin som stilt vasker koppe dine, knitring av ved som brenner, toner som smyger ut av cd-spillere, klukkingen av noe som helles kontrollert opp i en kopp. Den høylytte rasling når sidene vendes i en avis, det raske sjuiitt når det letes etter noe som skulle stå et eller annet sted i denne boka her. Nesten uhørlig skraping av penn mot glatte ark. Papir; inkarnasjonen av ren lykke. Helt alene med masse bøker, papir ...

«OK, dere er imot folk altså?»

Et øyeblikk blir vi vippt av pinnen, men tar oss inn igjen med manøveren: Vi ikke mot andre mennesker, vi er mer for fraværet av dem!

Ingvar Ambjørnsen vedgikk åpent i et intervju at han nok trivdes best hvis han slapp de fleste andre. I toppen nikkede det bifallende. Mye av det som er selve stasen i tilværelsen for noen, er et mareritt for andre.

Det er ikke tale om sosial angst, det er tale om hva man foretrekker når man kan velge: Langbord? Pludring? Mingling? Ymse menneskelig samkvem uten mål og mening? Arne Berggrens boktittel *En intens motivvilje mot allsang* frambinger stor gjenkjennelse i toppen. Det innrømmes herved: vi liker folk best når de ikke er der!

Vi liker menneskenes etterlatenskaper; det de skrev, tenkte, komponerte, risset inn i hulevegger. Når menneskene har trukket seg tilbake, smyger vi oss ned langs stammen og bort til deres avtrykk, etterlatt som kultur, og vi kjenner det dypt i våre små hjerter; mye menneskelig er oss kjent.

Vi vil slå et slag for de som ikke ville added a friend om det gjaldt livet, for de som kjeder livet av seg under smalltalk. En av våre eldste sier det sånn: *Lukk din dør for dagens skvalder, det er et framskritt for enhver alder.*

skogul

Reisebrev fra Hebron

Nylig var ungdom fra Tromsø på studietur i Hebron i Palestina. Her forteller de om noen av situasjonene og menneskene de møtte.

Tekst og foto: Erik Skare

Dette kan kort oppsummeres som den jævligste dagen så langt. Hvis man vil finne hat, så drar man til Hebron. Når vi kjører inn i området, kjører vi forbi en stor gul bom. «I Hebron er det kun en inngang, og Israel kan stenge den når som helst. Se det for deg! Det er den største byen i hele Vestbredden med 200 000 innbyggere, og den har bare en inngang. Alt som trengs er en soldat så er alle inne- eller utestengt,» sier guiden.

Bosettere på taket

Etter hvert som vi går videre, møter vi på to palestinske kjøpmenn. De har butikkene sine nede i første etasje ved gata, mens bosettere har okkupert andre etasje og taket. De blir trakassert daglig. Det blir kastet murstein, avføring og søppel ned på dem. Guiden vår oversetter: «De (bosetterne) kaster på oss daglig fra taket. Likevel gjør soldatene ingenting.»

En annen kommer fram og forteller sin historie. Han viser fram døra til den gamle leiligheta si og forteller at han ble kastet ut i 2002, fordi han var til fare for bosetterne.

«Jødehatere»

Vi følger kjøpmannen med videre inn, og han peker mot de stengte butikklokalene, «de kom og låste av alt. Enten med lås, eller så sveiset de dørene igjen». En israelsk soldat kommer, ser på oss fra taket og det blir opphetet stemning mellom kjøpmannen og soldaten. «Kjøpmannen ser at bosetterne har gått inn i den gamle leiligheten hans gjennom bakdøra, og han lurte på hvorfor soldaten ikke forsvarer ham. Han får bare vite at det ikke er soldatens ansvar, og hvis han ikke huter seg vekk skal han skape et stort problem for ham,» forteller guiden.

Til slutt blir det så opphetet og

«Hvis dere ikke fjerner dere herifra, så skal jeg skape et veldig stort problem for dere!»

bråkete at flere i gruppa begynner å trekke seg unna i frykt for at det skal utvikle seg videre. Samtidig tiltrekker krangelen seg barn fra bosetningene, som kommer for å hoi med. De viser oss fingeren bak gjerdet på taket og ber oss om å dra til helvete og kaller oss jødehatere. Det gjør noe med en å se små barn hate noen så intenst og vise oss fingeren.

skulle drepe henne. Etter det tok de på brystet hennes for å støte henne. Det førte til at jeg slo hånda deres bort. Da slo den ene meg med geværkolben i ansiktet,» sier han og peker på munnen sin. «Jeg mistet alle tennene mine på høyre side av munnen. Det er likevel ikke det verste. Det verste er ydmykelsen når man blir banket opp foran familien sin.»

«Hvordan klarer du å bo her?»

Kjøpmennene i Hebron blir daglig trakassert og blir blant annet kastet mursteiner etter.

Ydmykelse

Guiden vår presenterer oss for Hashem Al-Azzeh. «Han bor rett ved siden av de mest ekstreme bosetterne. De har hugd ned trærne hans, angrepet ham, og de ødelegger alt,» sier guiden. For å komme oss dit, må vi først gjennom en kontrollpost hvor vi blir ransaket av de israelske soldatene. Etterpå må vi gå igjennom en stor hage og klatre over flere steiner.

«De angriper oss hele tida,» forteller Hashem. «De vil nemlig ikke at vi skal bo her. En dag kom de ned til huset vårt og sa til kona mi at de

Jeg er ikke på noen måte så sterk som deg og hadde mest sannsynlig dratt vekk med en gang,» spør jeg. Han hever stemmen med en gang og svarer: «Hvor skal jeg liksom dra? Jeg har ingen jobb. Jeg har ikke noe annet hjem, og hvis jeg drar herfra tar de huset mitt.» Guiden vår skyter inn: «Du ville nok vært like sterk i hans situasjon. Det handler om ære og nasjonalitet. Du ville nok ikke latt noen ta hjemmet ditt, ville du?»

«Da jeg prøvde å beskytte meg mot bosetternes slag fra den ene siden, slo de fra den andre, og jeg mistet nesten alle tennene på høyresiden i munnen.» – Hashem Al-Azzeh

– Pensjon er en ungdomssak

Jo Skårderud ble i fjor vår kjent for et hyperaktivt engasjement for AFP. Også denne våren går med til å hindre framtidige pensjonskutt, for organisasjonen Forsvar offentlig pensjon.

Iver Johansen Aastebøl

Forsvar offentlig pensjon (FOP) er en sammenslutning av fagforeninger, mange fra offentlig sektor. Den er dannet for å hindre en rasing av pensjonsordningene til arbeidsfolk. FOP har listet opp sju krav til hvordan framtidige pensjoner skal se ut.

– Det har fungert bra, her om dagen tilsluttet blant annet Fagforbundet Oslo seg, sier Skårderud.

– Hva jobber du med i Forsvar offentlig pensjon?

– Hehe, hva jobber jeg ikke med? Akkurat nå sender vi ut innbydelse til å holde foredrag om pensjonsoppkjøret til fagforeninger og klubber landet rundt. Pensjon er ofte tungt stoff, og det krever tid å sette seg inn i det, så behovet for å spre informasjon på grunnplanet er akutt.

Ungdomssak

– Hvorfor er pensjon en ungdomssak?

– Fordi det hovedsakelig er oss som er unge i dag, kuttene i pensjonsreformen vil ramme. Politikerne tenker at de kan endre pensjonssystemet nå, og vi vil ikke merke det før om mange år. Det er sleipt, men dessverre funker det. Faktum er at politikerne er i ferd med å rane oss for hundrevis av milliarder. Det er en ungdomssak, og hvis vi skal stoppe det, må vi gjøre det nå.

– Hva er de viktigste endringene i pensjonsreformen, for oss som er unge i dag?

– Den aller viktigste endringen er at det totalt sett kommer til å bli mye mindre pensjon. De skal kutte utbetalingene i folketrykda med 20 prosent. Dessuten vil det være en helt annen måte å organisere pensjonssystemet på enn det vi har idag. En professor som klarer å jobbe til han blir 75, vil for eksempel få 150 prosent av lønna si i årlig pensjon, mens en offentlig ansatt med 260 000 i årslønn som må gå av tidlig, vil tape 50 000 årlig.

Privatisering

– Hvorfor endrer de på pensjonsordningene?

– Spør du politikerne, vil de si at det er for å sikre framtida til velferdsstaten. Det er bare tull. Vi kan fint klare en eventuell eldrebølge, så lenge vi ikke senker skattene betraktelig. Det egentlige målet er å svekke pensjonsordningene så mye at folk velger privat pensjonssparing. Regjeringa er kanskje rødgrønn, men pensjonspolitikken er mørkeblå.

– Hva kan ungdom gjøre for pensjonssaken?

– De kan ta kontakt med Forsvar offentlig pensjon på post@forsvarpensjon.no. Vi har dårlig tid, og vi trenger alle de vi kan få tak i.

– Jeg har hørt at du skal på LO-kongressen, selv om du ikke er delegat.

– Det er ingen hemmelighet at gjennomsnittsalderen på LO-kongressen er ganske høy. Jeg vil ikke la en som har sikret seg sin egen pensjon, stemme blid og glad for at min generasjons pensjoner skal kuttet drastisk ned på. Så jeg kommer til å ta med meg en gjeng med folk og reke rundt på kongressen og si fra om det. Kommer det til å hjelpe? Kanskje ikke. Kommer vi til å gjøre det – ja!

Dei raudgrøne avgjer Høyanger si nære framtid

– Om Høyanger skal overleve som industristad, er opp til regjeringa. Difor vil vi ha statleg styring og statlege kraftavtalar som hovudparole 1. mai i år også.

Rødt nytt

Dette seier Einar Rysjedal, som er leiar i Raudt Høyanger og sekretær i lokalforeininga av LO-forbundet Ledelse og Teknikk. Han fortel at bilfelgfabrikken Fundo med normalbemanning på over 300 gjekk konk i januar. Avfallsbedrifta ERAS med 30 tilsette blei stoppa av Statens forureiningstilsyn i februar på grunn av for høge utslepp av kvikksølv.

500 er ramma

Auken i arbeidsløyse har redusert levestandarden drastisk for fleire enn 500 menneske. Det er over 10 prosent av kommunen sitt folketal. For mange går dette ikkje berre på lommeboka, men også på helsa laus. Tap i skatteinntekter skapar press for nedlegging av skular og eldreomsorg. – Staten må syte for 100 prosent økonomisk kompensasjon for inntektstapet, seier Rysjedal, som også er ein av Raudt sine to i kommunestyret.

Patentet til Fundo

På spørsmål frå *Rødt nytt* om kva som må gjerast, svarar Rysjedal: – Staten må ta styring over Innovasjon Noreg, slik at Fundo får tilbake patentet som bedrifta har på ein eigenutvikla ny metode for fabrikasjon av aluminiumsfolie. Det er uholdbart om staten gjev Innovasjon Noreg lov til å selje patentet til høgstbydande utifrå profittmotiv.

Foredling i Noreg

Raudt-leiaren meiner at ny fabrikkasjonsmetode gjev grunnlag for å restarte Fundo:

– Raudt Høyanger meiner at råvarer som er produsert her, i dette tilfellet aluminium, må foredlast til ferdigvarer i Noreg, i staden for å eksportere arbeidsplassane til lågkostland. – Staten må sikre nok startkapital til nye Fundo, seier Rysjedal, som meiner det avslører det raudgrøne fleirtalet i eit valår, dersom dei ikkje er meir investeringsviljuge enn privatkapitalistar.

Hydro Høyanger med knapt 200 tilsette får eit økonomisk underskot på kanskje 100

Frå ein av dei mange demonstrasjonane utanfor Stortinget, denne i 2007. (Foto: Privat)

millionar kroner og vil i beste fall redusere. Etter at Hydro no stengjer den eldste hallen på Sunndalsøra, fryktar mange at ein også kan kome til å stoppe aluminiumsproduksjonen i Høyanger.

Manglande styring

– Krisa i Hydro Aluminium er på ein måte ei overproduksjonskrise på grunn av manglande styring utifrå verkelege behov. Aluminiumslagera veks, og dette fører til eit sterkt prisfall. Det er difor uakseptabelt når staten som største aksjonær i Hydro let bedrifta starte opp produksjon av ein halv million nye tonn i Qatar, medan dei kuttar arbeidsplassar i Noreg, seier Raudt-leiaren.

Rysjedal legg til at denne liberalistiske mangelen på styring frå dei raudgrøne si side ikkje må møtast med hovudristing og defaitisme.

Raudt stiller på nytt krav om statlege kraftavtalar for å sikre aluminiumsproduksjon i Norge. Dette vil Raudt slåss for også på Stortinget, og vi håper vi ikkje blir åleine om det. Men når det gjeld å unngå dei økonomiske krisene som profittjakt skaper, må det meir til. Då er sosialismen overlegen.

Ny utgave av Rødt!

Hovedtema: Mat – klima – miljø
Ellers: Økonomi – industri – olje – Midtøsten – og mye mer

Bestill abonnement eller prøvenummer fra www.marxisme.no

Klassikere i nyutgaver

Kjersti Ericsson:
Den flerstemmige revolusjonen

Peder Martin Lysestøl:
Palestinerne – historie og frigjøringskamp

Kom på sommerleir!

Fra 7. til 12. juli arrangerer verksteder, diskusjoner, lære-Rødt sommerleir. Stedet er rike innledninger, sosialt samvær og mye hygge. For pri- Strandheim på Nærnes. Det er ser og praktiske opplysninger, et flott naturområde med hytter, leikeområder og bade plass. ring 22 98 90 50 eller skriv til Det blir pionerleir for barn i raudt@raudt.no. skolealder og barnehage for de små. Velkommen til politiske

Gi ei gåve til Raudt sin valkamp! Raudt trengst på Stortinget!

Raudt skal inn på Stortinget i 2009, og Raudt skal over sperregrensa. Dette er eit dristig mål, og for å få til det trengst di hjelp, både som aktivist og økonomisk støttespelar!

Til no er det samla inn over 100 000 kroner. Med di hjelp når me 300 000 før sommaren. Halvparten av dei innsamla pengane går tilbake til fylket der dei vart samla inn.

Sett di gåve inn på konto 7878 05 75416 og merk innbetalinga «valkamp».

ABONNER PÅ RØDT NYTT!

Rødt nytt er ei gratis avis som kjem ut 10 gonger i året. Send namn og adresse til raudt@raudt.no.

Ingen første mai uten ...

RØDT NYTT

Osterhaus' gate 27
0183 Oslo
Nettstad: www.raudt.no
Telefon: 22 98 90 50
E-post: raudt@raudt.no

Utgjevar: Raudt
Trykkeri: Nr1Trykk
Redaktør: Jorun Gulbrandsen
E-post: raudt@raudt.no

Redaksjonen avslutta 31. mars.

Konto: 7874 05 56478
ISSN: 1504-7660 (avis)
1504-7679 (pdf)

Om ikke annet er oppgitt, tilhører bildene her i avisa Rødt nytt.